

De wereld van gebronste binken en bronstige bijen

Mannen lijken wel pandaberen, een bijna uitgestorven ras, als boegbeeld van het brute beest gekoesterd op postzegels en in dierentuinen. Het mannelijke Y-chromosoom wat een man een man maakt, recombineert niet meer met de X, hebben de geleerden ontdekt. Het vrouwelijke X-chromosoom weet zich door de eeuwen heen aan alle mogelijke mutaties aan te passen, maar de Y-variant wordt na elke mutatie zwakker. Het wordt een zieltoegend chromosoom dat op een dag is uitgestorven.

Een toekomst zonder mannen, heet het zoveelste boek dat moet aantonen dat de wereld beter af is zonder de helft ervan. Nou verbaast mij dat niets. In de oertijden waren mannen nog gewild vanwege hun kracht en geweld. In vroegere jaren werden mannen gezocht om de macht en het geld. Daarna noemde Mondriaan de man een geest en de vrouw een beest. Tegenwoordig is het net als in de bontindustrie: alleen de vacht die telt. Mannen moeten ogen als glimmende maar tamme wilde beesten. Goed onderhouden, modern en modieus, bronstig en potent, met acceleratie op het juiste moment, zoals een raspaard wordt vergeleken met een Porsche. Voor de rest kunnen vrouwen het prima af zonder hen. Ze wonen in hun eigen flatjes, vaak met een seksegenote, en vermaken zich met elkaar. Zo af en toe mag het beest even langskomen om als trio te variëren, maar na de uitspatting is het weggevoerd.

Mannetjes steek je in vrouwtjes, en zo komt de verbinding al meer dan honderd jaar tot stand.

geblazen. Neem wel de pleziertjes maar niet de zorgen van de metroseksuele macho. Net op tijd is de voortplanting gered. Het klonen uit de IT-industrie is via *disruptive technology* met zelfbevruuchtende kieuwwormen omgevormd tot een techniek waarmee genetisch identieke organismen worden gemaakt. Ook daarvoor is geen man meer nodig. Het gerucht gaat dat de genetisch gemanipuleerde stier Herman door een vrouwelijke dierenarts om zeep is geholpen, nadat het gekloonde schaap Dolly verloren was. Mannetjes eten teveel en staan in de weg. Vroeger, natuurlijk, was het beter. Mannen heersen vanaf het moment dat ze met brute kracht zich bezit, rijkdom en macht weten te verwerven. Daardoor konden ze vrouwen aan zich onderwerpen om te zorgen voor nageslacht, dat dan ook weer gediensig aan de slag gaat. De ouwe baas van de gloeilampen-fabriek in het zuiden van ons land heeft nooit hard hoeven werken, zei hij, want hij liet mensen hard voor zich werken. Voor het overgrote deel vrouwen die al die TV-toestellen, zakradio's en scheerapparaten in elkaar friemelden. Mannen

konden ze daarna van hot naar haar zeulen. Die tijd is voorbij. Het pruts- en peuterwerk is overgenomen door machines en het vervoer door geautomatiseerde transportmiddelen.

Wat hebben wij mannen dan voorbij laten gaan? Want welk rapport je ook leest, het zwakke geslacht is in alle stilte de sterkste sekse geworden. Vrouwen doen mannenwerk, maken de moeilijkste klussen af, kunnen het beste onderhandelen, zijn uitstekende managers, geven over langere termijn gezien het beste resultaat, weten zelfs nog kunstzinnig te zijn en winnen tussen de lakens. Tja, wat moet je dan nog als gedumpte man? Het geleverde bewijs dat de hele Europese bevolking is te herleiden tot slechts zeven oermoeders doet me denken aan het geluksgetal zeven. Niet alleen de vette en de magere jaren, maar ook de relatieproblemen wisselen zich om de zeven jaar af. Echtscheidingen waren unieke momenten om als man en vrouw weer uit elkaar te gaan maar met de huidige rits- en flitsrelaties is ook dat verschil voorbij.

Dat mannen op weg zijn naar het genetisch kerkhof is een slechte zaak voor de telecomindustrie die onmiskenbaar afhankelijk is van beide seksen. Mannetjes steek je in vrouwtjes, en zo komt de verbinding al meer dan honderd jaar tot stand. Nou zijn mannetjes altijd al geneigd iets in iets anders te steken, en dat is maar goed ook want anders had Hansje Brinker de dijk nooit gered. Vrouwtjes daarentegen hebben de telecomboys goud geld bezorgd door tegen *premium rate* kenbaar te maken dat ze ontvankelijk zijn voor die penetraties. Die gouden eeuw is voorbij, want vaders passen wel op met die gespecificeerde rekening en jongens SMS'en zich geen duimbreek meer om hun onzekerheid te verbergen. Net als de kloonindustrie in het Verre Oosten zit de verloren generatie niet stil. De nieuwe man is opgestaan en weet hoe hij het uiterlijk combineert met spiermassa. Je ziet ze om je heen, op straat, in de club, op TV: allemaal glimmen-de kopieën van David Beckham, Tom Cruise, Hugh Jackman en Brad Pitt. Geen zorgen over omzet of nageslacht. Als ontsnapte eendagskuikens profiteren gebronste mannen van de infrastructuur en laten zich in ClubMed keizerlijk verwennen door de passerende sekse. Pay-me-phones als killing application?

Jacob van Kokswijk is parttime ICT-consultant bij CapGemini, veelgevraagd spreker bij telecomcongressen, lid van de stuurgroep Next Generation Networks initiative van de EU en auteur van het boek *Hum@n, Telecoms and Internet as interface to interreality* (jacob.van@kokswijk.nl).